

Rose d'Ivry

synoniem
van
balletkunst
te Oostende

Op dit ogenblik loopt in het Oostendse Kursaal het Noordzeefestival, dat tal van wereldberoemde artisten op het auditorium-podium brengt. Hetzelfde podium waar enkele weken geleden tientallen meisjes van bij ons een schitterende balletavond brachten. Daarom komen we nog even terug op deze prestatie van de balletschool Rose d'Ivry.

Men moet zelf wat in de kunstbeweging staan - is het dan ook niet op professioneel gebied - om ten volle te kunnen waarderen wat die avond op het Kursaalpodium werd gebracht. Wat het allemaal gevraagd heeft aan inspanningen, wekenlang, zowel voor de spil van gans de balletavond, Rose d'Ivry, als de vele ballerina's tot het kleinste toe dat misschien eventjes voor het publiek kwam. Een prestatie waarover wij als Oostendenaars meer dan fier mogen zijn.

Het was een schitterende avond, die begon met een leerzame samenvatting van de wijze waarop de balletlessen gegeven worden. Volgde dan een Weens nummer, vol gratie, waarbij de muzikale begeleiding gebeurde door het Lyceumkoor o.l.v. Aimée Thonon. (Tussen haakjes : ook al een Oostendse prestatie, dit koor dat tot buiten onze grenzen sukses oogst, en dat we in een van onze volgende nummers eens onder het zoeklicht zullen brengen).

De kreative van een van Koningin Fabiola's sprookjes «De Indische waterlelies» was een der hoogtepunten van de avond. In een kleurrijk decor bewogen zich rond de heks en de spin tientallen dierenfiguurtjes, en zij brachten een sierlijk nummer, met wat show en humor. Wij gooien zeker de bal niet verkeerd als we speciaal voor dit nummer de stempel van Werner Rabau als showregisseur drukken. Even prettig en kleurrijk was het Parijse nummer, maar de top was ongetwijfeld «Scheppingsdrang», een modern ballet waarin Rose d'Ivry eens te meer haar faam als choreografe kon bewijzen.

Rose d'Ivry: een naam die vergroeid is met het woord «ballet» te Oostende. Omdat zij reeds 22 jaar, met een onverminderd dynamisme, balletonderricht geeft te Oostende. Tijdens de oorlog was Rose d'Ivry met haar familie naar Gent geëvacueerd, en daar maakte ze later deel uit van het balletkorps van de Opera. Terug te Oostende begon ze met een eigen school: zeven leerlingen. Maar er kwamen er spoedig meer, er werd les gegeven in een aangepast lokaal in het Kursaal, en sindsdien ging het steeds crescendo: een honderdtal leerlingen, in zeven klassen onderverdeeld.

Het werk van Rose d'Ivry verdient dan ook eens bijzonder in het daglicht gesteld te worden. Al haar leerlingen zullen vanzelfsprekend geen beroeps worden, of misschien niet eens de hoogste klas bereiken. Maar het is een ideale vorm van kreative vrijetijdsbesteding, die onze jeugd zo broodnodig heeft. En wat ook wel eens mag onderlijnd worden: het gebeurt allemaal zonder één cent steun. Vermoedelijk wordt dit balletonderricht door de overheid niet tot cultuur of gezonde jeugdwerking gerekend...

Toen we Rose d'Ivry de dag van de generale repetitie ontmoetten zei ze ietwat ontmoedigd: nu is het de laatste keer. Maar dat zal ze wel meer gezegd hebben de dag die de voorstelling vooraf gaat. Vermoeidheid, zenuwen, en de honderd en één zaken die nog moeten gedaan worden. Tot de opvoering zelf komt. Tot de tientallen meisjes over de dansvloer zweven. Tot het daverend applaus van een terecht dankbaar publiek, midden een bloemenregen die de enthousiaste leerlingen haar aanboden. Dan zal Rose d'Ivry wel anders gedacht hebben. Als na de zomer de lessen weer beginnen in haar school, loopt ze alvast met plannen rond voor een nieuw optreden met haar leerlingen. Daar rekenen wij ten stelligste op!

H.M.

Enkele beelden van het geslaagd optreden van de balletschool Rose d'Ivry. Boven: uit «Paris, nuit et jour». Onder rechts: uit «De indische Waterlelies». Onder links: uit «Scheppingsdrang».

FOTO'S: M. SAGAERT

